

Schottis efter Emil Carstedt

Här stråkar
man lite
som man vill!

Förgäves letade vi efter ett namn till den här schottisen. Janne Mårtensson i Kvävstråk, Åsele, kallar den för fru Holmgrens schottis, men annars är melodin ganska vanlig i hela inlandet. Elsa Siljebo i Fredrika - syster med Karl Wiklund i Åsele - spelar den. Liksom Emil Carstedt från Verksamheten gjorde en gång.

Finn-Påls polska

Delade stråk
på 8-delarna.

Sluta med
uppstråk så
här:

Den äldsta av Finn-Påls låtar - en polska från 1700-talet. Spelad av hans ättlingar i minst sju generationer. Upptecknad och utgiven på lathäfte av Karl Wiklund (f. 1919) i Trehörningen, Åsele. Låten är ålderdomlig till sin karaktär. Meloditemat återkommer i båda repriserna.

Babba-Lisas hyfs'n

(Dorothea polkettan)

Korta "nätta"
stråk på
16-delarna

- Polkett är för finfolke. Vi dans hyfs, sa gammelfolket i Häggås, Dorotea. Det berättar Sören Johansson, som började spela till dans i slutet på 1950-talet.

Sören lärde sig Babba-Lisas hyfs'n efter sin styvfar Alf Persson, som var son till Babba-Lisa.

Hon hette egentligen Barbara Elisabeth Olsson, född Eriksdotter (1833-1913) Hon var född i Ytter-Rissjö, Åsele, och gifte sig till Laiksjö, Dorotea. Vid sidan om gardens sysslor - hon stod för ett storhemman med goda aktrar och 52 byggnader - odlade hon även sitt musikintresse.

Hon spelade på både lapp- och bondbrollop och gjorde även en vals och en gang - låt förutom den här hyfs'n. Hyfs'n är snabb, och snabb var även Babba-Lisa. Medan groten kokade snickrade hon till en trasiev, sas det.

Babba-Lisas hyfs'n är en passande nyborjartåt, och många nya fiolister har fått smak på spelandet genom den här biten. Men vi spelar den lite mer improviserat...